

*Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta*

LISTY GALANTSKÝM 30/2021

Milí bratia a milé sestry,

náš cirkevný zbor je zriaďovateľom CSS Samaritán, pod ktorý patria aj zariadenia Simeon a Eden. Okrem osobnej a zdravotnej starostlivosti majú všetci obyvatelia týchto zariadení poskytovaných aj duchovnú starostlivosť a pravidelne, každú nedeľu, sa tam konajú aj bohoslužby.

Okrem bohoslužieb v Samaritáne sa pravidelne konajú bohoslužby aj v Senior Care na Kaskádach, kde sa tešia hojnej účasti.

V posledných týždňoch sa naša služba v DSS ešte viac rozrástla. Obyvatelia DSS Patria požiadali o vykonávanie bohoslužieb aj v ich zariadení. Po rozhovoroch ohľadom času a miesta konania bohoslužieb sme sa dohodli, že bohoslužby budú každý utorok o 10:00 v spoločenskej miestnosti. Na prvé stretnutie prišlo 10 bratov a sestier a veríme, že sa ich počet ešte navýši, keď sa informácia o bohoslužbách dostane do povedomia všetkých obyvateľov. S radosťou môžeme konštatovať, že sa naša evanjelická rodina opäť trochu rozrástla. Verím, že aj toto spoločenstvo nám, ale najmä nášmu nebeskému Otcovi, bude prinášať radosť a že sa naplnia slová proroka Izaiáša v 55. kapitole: „Lebo ako dážď a sneh padá z neba, a nevracia sa tam, ale napája zem, robí ju plodnou, úrodnou a dáva semeno rozsievачovi a jediacemu chlieb, tak bude moje slovo, ktoré vychádza z mojich úst: nenavráti sa ku mne prázdne, ale vykoná, čo sa mne páči, úspešne spraví, na čo ho posielam.“

Výzvou do budúcnosti pre nás zostávajú DSS Senior Care pri nemocnici a DSS Pohoda. Verím, že Pán Boh má svoje deti všade a tak, keď zaklopeme, aj tieto dvere sa služby evanjelia otvoria.

Miroslav Kerekréty

Kázeň na nedeľu 23. nedeľu po Svätej Trojici, 7. novembra 2021

„Človek narodený zo ženy žije krátko, ale je plný vzrušenia. Vypučí ako kvet a zvädne, mizne ako tieň a nemá stálosť. Ale Ty aj na takého otváraš svoje oko a vedieš ho na súd so sebou. Kto získa čisté z nečistého? Nikto! Ak sú určené jeho dni, počet jeho mesiacov je u Teba, vymeral si mu hranice, ktoré nemôže prekročiť. Odvráť svoj pohľad od neho a nechaj ho, aby sa zaradoval ako nádenník svojmu dňu!“

Jób 14, 1-6

Milí bratia a milé sestry,

dennodenne sme vystavení podnetom z každej strany. Niektoré sú pozitívne a tie nás potešia, iné sú negatívne a nad tými sa neraz potrápime. Je zaujímavé, že keď sa opýtate ľudí žijúcich v manželstve, či sa doma hádajú a keď, tak prečo, odpoveď je vždy veľmi podobná. V normálnom vzťahu sa manželia hádajú a väčšinou sa hádajú o nepodstatných záležitostiach, o „blbostiach“. Len málokedy sa pohádajú kvôli niečomu dôležitému. Niekedy sa s odstupom času až chytáme za hlavu a nechápeme, prečo sme sa na tej či onej veci tak veľmi pochytili. Keď ide o dôležitú vec, človek si akosi podvedome uvedomuje, že o tom nemôže rozhodnúť sám a je pripravený prijať kompromisné alebo konsenzuálne rozhodnutie s druhou stranou. Nakoniec súhlasíme s Jóbom, keď hovorí: *Človek narodený zo ženy žije krátko, ale je plný vzrušenia*. Slovo vzrušovať môžeme spojiť s vyšším krvným tlakom. Niekedy sme vzrušení z futbalového zápasu. Prijemné vzrušenie prichádza vtedy, keď sa nášmu tímu podarí v poslednej chvíli zvrátiť výsledok, nepríjemné vzrušenie zažívame, keď máme pocit, že rozhodca zle posúdil situáciu a nášmu tímu poškodil. Pri politickej relácii sme schopní sa rozčuľovať a hnevať sa na politikov a ich vyjadrenia ku konkrétnym témam. Neraz si možno pred televízorom aj zanadáваме. Neraz sa doma rozčuľim pre maličkosti, ako napr. neodložený riad, rozhádzané topánky pri dverách či iné. Keď sa rozčuľujem a hnevám, mám pocit, že v tej chvíli je to tá najdôležitejšia vec a lomcuje to mojimi pocitmi. Vytriezvenie prichádza vtedy, keď ma niekto požiada o modlitby za skutočné problémy súvisiace so zdravotným stavom blízkeho človeka alebo keď sa nedostatok daru dobrého zdravia dotkne aj nás a našej rodiny. Keď počujeme o rôznych ľudských trápeniach a tragédiách, vtedy si uvedomujeme, že to, nad čím sa neraz rozčuľujeme či trápime, sú úplne maličkosti. Žiaľ, často práve maličkosti a rôzne nedorozumenia narúšajú a ničia aj naše vzťahy s inými ľuďmi. Niekedy sa rodiny či priatelia až znenávidia kvôli nepodstatným veciam alebo preto, že si to nedokážu vyrozprávať či odpustiť. Celé rodiny sa rozhádzajú kvôli dedičstvu, bez ktorého

žili doteraz a pokojne by mohli žiť aj ďalej, ale vidina majetku alebo lepšieho života ich pripraví o rodinu, ktorá má väčšiu hodnotu ako majetok. Žalmista túto myšlienku v 39. žalme ešte viac rozvíja hovoriac: „*Len ako tóna chodí človek, len pre márnosť sa vzrušuje, hromadí, ale nevie, kto to poberie.*“ Starší, skúsenejší ľudia poznajúc hodnotu mínajúceho sa života zvyknú povedať: Život je príliš krátky na to, aby sme sa hnevali.

O dĺžke ľudského života môžeme diskutovať. Na jednej strane sa ľudský život predĺžil aj vďaka niektorým vplyvom, ako napríklad vyššia životná úroveň, objavenie antibiotík či vakcín proti rôznym chorobám. Na druhej strane nám stres či strata zmyslu života berie z našich radov čoraz mladších ľudí. Veľa záleží aj na situácii, kedy nad tým rozmýšľame, lebo pri odchode blízkeho či milovaného človeka by sme si vždy želali ešte nejaký čas navyše. Napriek tomu, že sa v porovnaní s minulosťou dožívame v priemere vyššieho veku, z pohľadu večného Boha stále platia slová: *Vypučí ako kvet a zvädne, zmizne ako tieň a nemá stálosť.* Pri kostole v Galante máme kaktus, ktorého krásny biely kvet má životnosť len 24 hodín. Čo to je, jeden deň v roku či v živote človeka? Možno nejako podobne vníma Pán Boh ten náš ľudský život. Človek a jeho život ako zrnko piesku na morskej pláži. Z pohľadu večnosti je celý náš život veľmi nepatrná záležitosť, kde máme možno pocit, že tej nepatrnosti, teda nám ľuďom či konkrétnemu človeku, je škoda venovať pozornosť. Ale z Božieho pohľadu to tak nie je. A nielenže Pán Boh venuje pozornosť každému človeku, dokonca „*aj vlasy na hlave vám všetky spočítal*“ (Lukáš 12,7), ale Pán Boh venuje pozornosť každému nášmu skutku, každému nášmu slovu, každému rozhodnutiu, každej myšlienke. Napriek tomu, že človek je v porovnaní s Bohom zanedbateľná záležitosť v našich očiach, Pán Boh na každého otvára svoje oko a vedie ho na súd so sebou. Teda napriek všetkému a najmä napriek priepastnému rozdielu medzi Bohom a človekom, človek ako jednotlivец nie je Pánu Bohu ľahostajný. A to nielen z pohľadu jeho celého života, ale otvára svoje Božie oko na každý okamih ľudského života. Ak máš pocit, že je jedno, ako rozmýšľaš, čo hovoríš a čo robíš, že na tom aj tak nikomu nezáleží, tak si na veľkom omyle. Tomu, ktorý ťa na tomto svete stvoril, ktorý ti dal dar života, tomu sa budeš zodpovedať z každého okamihu. Je dobré mať to na pamäti vo vzťahu k večnosti. No je dobré mať to na pamäti aj vo vzťahu k našej, hoci krátkej časnosti. Čokoľvek totiž povieš alebo urobíš, nie je otázkou iba tej chvíle, ale s tým všetkým budeš musieť aj žiť. Rozmýšľajme a dobre zvážme, čo všetko si chceme niesť so sebou do posledného dychu tu na zemi, no prinesieme to aj pred Toho, ktorý nás privedie na súd so sebou samým. Ako na takom súde obstáť? *Kto získa čisté z nečistého? Nikto!* Pri týchto myšlienkach nás strachu zo súdu môžu zbaviť len dve veci: „*pokánie čiňte a verte v evanjelium!*“ (Marek 1,15)

Ak sú určené jeho dni, počet jeho mesiacov je u Teba, vymeral si mu hranice, ktoré nemôže prekročiť. Niekedy hovoríme, že človeku dohorela sviečka života a preto musel z tohto sveta odísť. Tu je použitá podmienková veta, ak sú určené dni človeka. Myslím si, že dĺžka ľudského života nie je pri jeho narodení nemenne daná. Pán Boh niekedy ľudský život skráti a inokedy ho zase predĺži. Podľa čoho sa rozhoduje, to neviem, ale dôverujem Jeho vôli a verím, že tak, ako rozhodne, je to objektívne najlepšie, i keď mne sa to subjektívne tak zdať nemusí. V Biblii máme príklady toho, že Pán Boh ukončil ľudský život pre hriech, ktorý človek spáchal – Ananiáš a Zafira (Skutky 5. kap.) a naopak, máme príklady, kedy Pán Boh predĺžil ľudský život na základe modlitby – kráľ Chizkika (2. kniha kráľov 19. kap). Jednoznačne ale môžeme povedať, že Hospodin je pôvodcom i darcom každodenného života. V Jeho ruke sú naše dni, mesiace i roky. S pokorou priznávame pravdivosť aj týchto slov: *vymeral si mu hranice, ktoré nemôže prekročiť.* My sa môžeme a máme snažiť o zdravý životný štýl, kontrolovať si množstvo a kvalitu stravy, dostatočne športovať, zásobiť svoje telo vitamínmi a minerálmi, ale to všetko nám nezaručí dĺžku nášho života. V skutočnosti sami na sebe i na ľuďoch v našom okolí či z médií poznávame pravdivosť slov: „*A tým, že ste ustarostení, kto z vás môže si predĺžiť vek čo aj len o lakeť?*“ (Lukáš 12,25)

Aj posledná myšlienka nášho dnešného kázňového textu je veľmi oslovujúca. *Odvráť svoj pohľad od neho a nechaj ho, aby sa zaradoval ako nádenník svojmu dňu!* Nádenník bol človek, ktorý sa nechal najímať na prácu na dennej báze. Vždy ráno vstával s neistotou, či sa dnes zamestná a deň mu prinesie potrebné peniaze na obživu alebo sa bude musieť len nejako pretĺcť. Žil zo dňa na deň a každý deň, kedy si nádenník našiel prácu, bol úspešným. Netrápil sa nad zajtrajškom či budúcim rokom. Mal radosť z konkrétneho dňa, dneška, keď bolo o neho postarané. Možno toto by sme sa mali od neho naučiť. Tešiť sa z každého dňa a nebrať ho ako samozrejmosť. Netrápme sa nad dĺžkou svojho života, veď nemáme právo ho skrátiť a nemáme možnosť ho predĺžiť. Dôverujme Bohu, že on správne a pre nás najlepšie rozhodne o dni, ktorý bude pre nás posledný. No dovtedy sa tešme každému dňu, do ktorého sme sa zobudili, v ktorom môžeme prijímať Božiu starostlivosť o nás, keď nám nič nechýba, v ktorom máme dost síl niesť ťažkosti života. Keď máme pocit, že máme pred sebou ešte mnoho dní, neraz si ich nevážime, no keď vnímame, že sa nám mihajú, dostávajú ohromnú cenu a hodnotu. Pamätajte, že z každého z nich, z tých prvých i posledných, vydáme počet ich Pôvodcovi. Každý pekný deň je dôvod na radosť i vďačnosť voči Pánovi. Urobme všetko preto, aby tých krásnych bolo čo najviac a to aj tým, že sa nebudeme zbytočne hnevať, pretože život je na to príliš krátky.

Amen.

Miroslav Kerekréty